

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΕΠΕΤΕΙΟΙ: ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΗΣ.

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1517: Ο γερμανός θεολόγος Μαρτίνος Λούθηρος τοικοκολλεί τις 95 θέσεις του στην εκκλησία του Βίτενμπεργκ και ακολουθεί το σχίσμα στην καθολική εκκλησία.

1908: Τελετή λήξης των 4ων Ολυμπιακών Αγώνων στο Λονδίνο, που άρχισαν στις 27 Απριλίου. Η Ελλάδα κατέκτησε τρία αργυρά μετάλλια, δύο με τον Κωνσταντίνο Τσικλιτήρα στο ύψος και μήκος άνευ φοράς και ένα με τον Δώριζα στον ακοντισμό.

1912: Ο Ελληνικός Στρατός απελευθερώνει το Μέτσοβο, κατά τον Α' Βαλκανικό Πόλεμο.

1922: Αρχίζει η Δίκη των «6» (Γούναρης, Στράτος, Πρωτοπαπαδάκης, Θεοτόκης, Μπαλατζής, Χατζηγιάννης), που θεωρήθηκαν υπεύθυνοι για τη μικρασιατική καταστροφή.

1927: Ιδρύεται ο ΠΟΚ (Παναθηναϊκός Ολυμπιακός, Κωνσταντινούπολη, κατά άλλους Ποδοσφαιρικός Όμιλος Κέντρου) από σύμπραξη των τριών μεγάλων ποδοσφαιρικών ομάδων της Αθήνας (ΓΙΑΟ, ΟΣΦΠ, ΑΕΚ), με αφορμή την τιμωρία του Ολυμπιακού από την ΕΠΟ. Παρόλο που η τιμωρία θα ισχύσει για μόνο ένα χρόνο, ο ΠΟΚ θα συνεχίσει τη διοργάνωση Κυπέλλων (Πάσχα, Χριστουγέννων), αλλά και αγώνων με ομάδες του εξωτερικού κι ενώ ο όρος θα συνεχίσει να χρησιμοποιείται, υπονοώντας την κυριαρχία των τριών ομάδων του κέντρου.

1940: Ο φυλακισμένος Γενικός Γραμματέας του ΚΚΕ, Νίκος Ζαχαριάδης, με επιστολή του καλεί τον ελληνικό λαό να δώσει όλες του τις δυνάμεις στον πόλεμο κατά των Ιταλών, που διευθύνει η κυβέρνηση του δικτάτορα Μεταξά. Θα αμφισβητηθεί η γνησιότητά της.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1887: Τσιανγκ Κάι Σεκ, κινέζος εθνικιστής ηγέτης, που μετά την κατάληψη της χώρας του από τους κομμουνιστές του Μάο Τσε Τουνγκ έφυγε στην Ταϊβάν, όπου δημιούργησε ανεξάρτητο κράτος. (Θαν. 5/4/1975)

1888: Ναπολέων Λαπαθιώτης, Έλληνας συγγραφέας και ποιητής. (Θαν. 7/1/1944)

1939: Αλί Φαρκά Τουρέ, ο επονομαζόμενος και Τζον Λι Χούκερ της Αφρικής, μαλινέζος μουσικός. Τιμήθηκε δύο φορές με το βραβείο Γκράμι. (Θαν. 7/3/2006)

ΘΑΝΑΤΟΙ

1860: Τόμας Κόχραν, υποναύαρχος του Βρετανικού Ναυτικού, που πήρε μέρος και στην Επανάσταση του 1821. (Γεν. 14/12/1775)

1984: Ίντιρα Γκάντι, ινδή πολιτικός, που διετέλεσε πρωθυπουργός την περίοδο 1966-1975 και 1980-1984, οπότε και δολοφονήθηκε. (Γεν. 19/11/1917)

2002: Μιχαήλ Στασινόπουλος, ανώτατος δικαστικός, λογοτέχνης και πρώτος Πρόεδρος της Δημοκρατίας μετά τη μεταπολίτευση. (Γεν. 27/7/1903)

Μιχαήλ Στασινόπουλος
(1903 – 2002)

Ανώτατος δικαστικός, πανεπιστημιακός, πολιτικός, λογοτέχνης και ακαδημαϊκός. Διετέλεσε πρώτος Πρόεδρος της Γ' Ελληνικής Δημοκρατίας, μέχρι την ψήφιση του Συντάγματος του 1975. Γεννήθηκε στις 27 Ιουλίου 1903 στη Μεσσήνη και μεγάλωσε στην Καλαμάτα. Σπούδασε νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και αναγορεύθηκε διδάκτωρ νομικής το 1934. Το 1937 διορίστηκε Υφηγητής Διοικητικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και το 1943 τακτικός Καθηγητής της Παντείου Ανωτάτης Σχολής Πολιτικών και Κοινωνικών Επιστημών, της οποίας διετέλεσε πρύτανης από το 1951 έως το 1958. Το 1929 εισήλθε στο δικαστικό σώμα ως εισηγητής στο Συμβούλιο της Επικρατείας, του οποίου διετέλεσε Πρόεδρος από το 1966 έως το 1969, οπότε αποπέμφθηκε επειδή εξέδωσε απορριπτική απόφαση για τη νομιμότητα του δικτατορικού καθεστώτος.

Την τριετία 1948 - 1951 ήταν πρόεδρος της επιτροπής που συνέταξε τον Υπαλληλικό Κώδικα κι ένα χρόνο αργότερα ανέλαβε για πρώτη φορά κυβερνητική θέση ως Υπουργός Προεδρίας και Εργασίας στην υπηρεσιακή κυβέρνηση του Δημητρίου Κιουσόπουλου. Τη διετία 1951 - 1953 διετέλεσε Πρόεδρος του ΕΙΡ και στη συνέχεια της Λυρικής Σκηνής (1953 - 1954). Το 1958 υπηρέτησε επί δίμηνο ως Υπουργός Προεδρίας στην Κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Γεωργακόπουλου.

Ο Μιχαήλ Στασινόπουλος ανέπτυξε πλούσια συ-

γραφική δραστηριότητα. Πρωτοεμφανίστηκε ως λογοτέχνης στο περιοδικό «Μούσα» (1920 - 1923). Δημοσίευσε πολυάριθμα επιστημονικά συγγράμματα και λογοτεχνικά έργα, καθώς και μεταφράσεις έργων γάλλων ποιητών και πεζογράφων. Το 1968 εξελέγη τακτικό μέλος της Ακαδημίας Αθηνών και το 1978 εξελέγη πρόεδρος της. Κατά τα έτη 1969 και 1970 προτάθηκε από τον Πρόεδρο του Γαλλικού Συμβουλίου Επικρατείας Ρενέ Κασέν ως υποψήφιος για το Νόμπελ Ειρήνης, λόγω της ενεργού αντίθεσής του με το δικτατορικό καθεστώς.

Στις εκλογές της 17ης Νοεμβρίου 1974 εξελέγη πρώτος βουλευτής Επικρατείας με το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας. Παραιτήθηκε στις 18 Δεκεμβρίου, δέκα ημέρες μετά το δημοψήφισμα που κατήργησε τη Βασιλεία, όταν η νέα Βουλή τον εξέλεξε προσωρινό Πρόεδρο της Δημοκρατίας με 206 ψήφους. Παρέμεινε στο ανώτατο αξίωμα της χώρας έως τις 19 Ιουλίου 1975, οπότε τον διαδέχθηκε ο Κωνσταντίνος Τσάτσος. Το 1976 και το 1978 διορίστηκε εθνικός δικαστής στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης για την εκδίκαση της υπόθεσης της υφαλοκρηπίδας του Αιγαίου. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του διέθεσε περιουσιακά του στοιχεία και συνέστησε το Ίδρυμα «Μιχαήλ Στασινόπουλος», με σκοπό τη χορήγηση υποτροφιών στο Διοικητικό Δίκαιο.

Ο Μιχαήλ Στασινόπουλος πέθανε στις 31 Οκτωβρίου 2002, σε ηλικία 99 ετών.

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ...

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Όταν οι απειλές γίνονται νιαουρίσματα

Η «Ε» και πριν αλέκτορα φωνήσαι επιβεβαιώνεται πλήρως όταν στη σαββατιάτικη έκδοση επισήμαινε στο κύριο άρθρο της, ότι οι δανειστές-δυνάστες δεν λαμβάνουν στα σοβαρά τους λεονταρισμούς, που ακούστηκαν τις τελευταίες ημέρες -προφανώς και για εσωτερική κατανάλωση- εκ μέρους της ελληνικής κυβέρνησης περί σκληρής διαπραγμάτευσης με στόχο να μην υπάρξουν άλλα μέτρα.

Στις Βρυξέλλες, οι περί μετωπικής σύγκρουσης με τους Ευρωπαίους διακρυξείς της ελληνικής πλευράς πήγαν περίπατο με συνοπτικές διαδι-

κασίες. Ο πρωθυπουργός συνάντησε κλειστές πόρτες ως προς την πιθανότητα άρνησης νέων μέτρων και με κομμένα πλέον τα φτερά η κυβέρνηση αλλάζει άρδην γραμμή πλεύσης και μιλάει για απλή διαπραγμάτευση. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για ντροπιαστική και οδυνηρή στροφή 180 μοιρών.

Η κυβέρνηση άρχισε ήδη την ηπιότερη γλώσσα στους δανειστές, ελπίζοντας να καθυστερήσει τουλάχιστον τα νέα μέτρα, τα οποία μετά βεβαιότητας έρχονται την άνοιξη, με αμφίβολο, όμως, και σε αυτή την πε-

ρίπτωση αποτέλεσμα. Ποιος μπορεί να διασφαλίσει ότι οι Γερμανοί δεν θα ζητήσουν νέα μέτρα άμεσα, χωρίς να χρειαστεί να περιμένουν την άνοιξη. Πολύ περισσότερο όταν γνωρίζουν ότι έχουν απέναντί τους αδύναμους διαπραγματευτές.

Η «Ε» είχε επισημάνει ότι Γερμανοί και Ευρωπαίοι δεν παίζουν, ότι είναι σαφείς σε όσα επιδιώκουν και σκληροί αν χρειαστεί να τα κερδίσουν. Ο πρωθυπουργός και η κυβέρνηση όφειλαν να το γνωρίζουν. Όπως όφειλαν να γνωρίζουν ότι με ψευδοσαμπουκάδες δεν ενισχύονται

οι ελληνικές προτάσεις στην Ευρώπη, αλλά αντιθέτως αποδυναμώνονται. Και πως δεν αρκούν τα μεγάλα λόγια για να καμφθεί η άλλη πλευρά, που σε αυτή τη φάση εννοεί απολύτως τα όσα υποστηρίζει.

Από αυτή την παρωδία, που οδήγησε σε άτακτη υποχώρηση, δεν έχασαν ο πρωθυπουργός και η κυβέρνηση του. Έχασε ο λαός, μια και αυτός θα πληρώσει τα νέα μέτρα που θα ακολουθήσουν. Τα μόλις πέντε λεπτά συνομιλίας που η Γερμανίδα καγκελάρια παραχώρησε στον Έλληνα πρωθυπουργό, στο περιθώριο

της συνόδου των Βρυξελλών, δεν τιμούν ούτε τον ίδιο ως πρωθυπουργό αλλά ούτε και τη χώρα που εκπροσωπεί στα διεθνή φόρα και δοκιμάζεται σκληρά.

Αν ο ίδιος δεν τα καταφέρει με τη συγκυβέρνηση, υπάρχει πάντα ο άλλος δρόμος προς όφελος του ελληνικού λαού. Είτε να αλλάξει πολιτική στάση και να συσπειρώσει τα πολιτικά κόμματα σε μια αντιμνημονιακή πανστρατιά είτε να παραχωρήσει τη διακυβέρνηση σε άλλον, πιο αποτελεσματικό διαπραγματευτή. Η Δημοκρατία όλα τα μπορεί.